

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu EKP:n päätöksen 2004/3 4 artiklan rikkomiseen ja sellaisten tietojen luottamuksellisuutta, joiden luottamuksellisuutta suojellaan unionin lainsäädännön perusteella, koskevan poikkeuksen virheelliseen soveltamiseen.
 - Tältä osin vedotaan riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuteen siltä osin kuin siinä jätetään esittämättä konkreettiset seikat, jotka osoittaisivat riidanalaisen asiakirjan luottamukselliset osat, niiden tarkoituksen EKP:n kannalta ja riskit, joita niiden ilmaisemisesta aiheutuisi. Asiaan liittyvien intressien vertailussa on katsottava, että säästäjien konkreettinen intressi osakemistuosuuksiensa suojaamiseksi ja yhtiön hallinnon tehokkuuden ja avoimuuden turvaamiseksi on ilman muuta asetettava etusijalle verrattuna valvontamenettelyjen suojaa koskevaan yleiseen ja perustelemattomaan vaatimukseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei pyydetyn asiakirjan luottamuksellisuutta ole perusteltu.
 - Tältä osin vedotaan siihen, että EKP ei esitä mitään perustelua riidanalaisen toimen ”luottamuksellisuudelle”, vaan se ainoastaan väittää lakonisesti, että sen valvontamenettelyjen suoja oikeuttaa epäämään asiakirjaan tutustumisen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu EKP:n päätöksen 2004/3 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sekä perustelujen puuttumiseen.
 - Tässä yhteydessä vedotaan päätöksen 2004/3 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan vakavaan rikkomiseen ja perustelujen puuttumiseen, koska edellytykset yleiseen luottamuksellisuusolettamaan vetoamiseen eivät täyty eikä EKP ole muutenkaan arvioinut tutustumista koskevan hakemuksen kohteena olevia asiakirjoja konkreettisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu tehokasta oikeussuojaa tuomioistuimissa koskevan oikeuden (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla) sekä päätöksen EKP 2004/3 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan rikkomiseen.
 - Tässä yhteydessä korostetaan, ettei EKP:llä ole oikeutta tehdä tyhjiksi toimen vastaanottajina olevien osapuolten, joita myös pankin osakkaat ovat, intressejä; niillä on oikeus Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettuun tehokkaaseen oikeussuojaan niin sanottua ”huonoa” julkisen vallan käyttöä vastaan. EKP on myös rikkonut päätöksen EKP 2004/3 7 artiklan 3 kohtaa ja 8 artiklan 2 kohtaa, koska se on useaan kertaan vedonnut poikkeuksellisen suureen työmäärään esittämättä siitä mitään näyttöä voidakseen jatkaa asiakirjaan tutustumista koskevaan kantajan hakemukseen vastaimista varten säädettyä määräaikaa 20 päivällä.

Kanne 12.7.2019 — Corneli v. EKP

(asia T-502/19)

(2019/C 312/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Francesca Corneli (Velletri, Italia) (edustajat: asianajajat M. Condinanzi, L. Boggio ja F. Ferraro)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan riidanalaisen päätöksen mitättömäksi vahvistettuaan ensin sen lainvastaisuuden
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- määräämään prosessinjohtotoimena, että tuomioistuimeen toimitetaan riidanalainen toimi ja myöhempi uusimis päätös täydellisinä toisintoina.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne on nostettu Euroopan keskuspankin neuvoston 1.1.2019 tekemästä päätöksestä ECB-SSM-2019-ITCAR-11, joka annettiin valvontaelimen päätösluonnoksen perusteella, joka laadittiin neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ 26 artiklan 8 kohdan ja 1.9.1993 annetun asetuksen nro 385 (decreto legislativo, jäljempänä TUB) sellaisten 69 q §:n, 70 §:n ja 98 §:n nojalla, joilla saatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU 29 artikla osaksi Italian oikeusjärjestystä, yhdessä asetuksen (EU) 1024/2013 9 artiklan 2 kohdan kanssa, ja jolla purettiin Banca Carige S.p.A:n, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Genova, hallinto- ja valvontaelimet ja niiden tilalle nimitettiin kolme selvitysmiestä ja kolmesta jäsenestä koostuva valvontakomitea.

Kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen kanteensa tueksi.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu sekä direktiivin 2014/59/EU ⁽²⁾ 28 ja 29 artiklaa sekä TUB:n 69 q §:ää ja sitä seuraavia pykälä on rikottu
 - Kantaja väittää tältä osin, että varhaiset toimet on toteutettava vaiheittain, mikä ei käsiteltävässä asiassa toteutunut. Rajoitettavain toimi on näin ollen lainvastainen ja mitätön.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan perustelut olivat puutteelliset niiden suhteellisuus- ja vaiheittaisedellytysten osalta, joita varhaisia toimia koskeva koko järjestelmä edellyttää
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan direktiivin 2014/59/EU 29 artiklan viimeistä virkettä on rikottu sekä julkishallintoon sovellettavan hyvän hallinnon periaatetta loukattu
 - Kantaja väittää tältä osin, että aiemman johtokunnan jäsenten nimittämien väliaikaisiksi hallinnonhoitajiksi loukkaa velvollisuutta välttää eturistiriitoja.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan toimivallan väärinkäyttöä koskevaa TUB:n 70 §:ää on rikottu sekä perustelut on jätetty antamatta
 - Kantaja väittää tältä osin, että vakavien rikkomusten tai lainvastaisuuksien vuoksi perustettu erityishallinto merkitsee sitä, että toimi on ristiriitainen ja epäjohtonmukainen.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan on rikottu direktiiviin (EU) 1132/2017 ⁽³⁾ ja Italian siviilikoodeksiin sisältyviä osakkeenomistajien oikeuksia koskevia säännöksiä sekä loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja Italian perustuslaissa vahvistettuja perusperiaatteita omaisuuden suojusta, säästötajensuojasta ja yksityisen elinkeinotoiminnan suojusta sekä kansalaisten henkilökohtaisten valintojen itsemääräämisoikeudesta.

⁽¹⁾ Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63)

⁽²⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

⁽³⁾ Tietystä yhtiöoikeuden osa-alueista 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132 (EUVL 2017, L 169, s. 46).